

Caramel alaposan téved

2025 május 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

CSENDES ÓRÁK – Nem szeretetkoktélra, hanem tisztánlátásra és tudásra van szükségünk.

Meglep? és mulatságos: Caramel, a Quimby, a Halott Pénz kiáll a színpadra, aztán elmondja, hogy szeressük egymást, gyerekek, ne engedjük, hogy a politika szétválasszon minket, egy ország vagyunk, love, love, love. Ezzel

nincs is baj, szeretni szükséges. De hogy a magyar közéletben a szeretetkoktél megrészegít-e bárkit, arra nézve er?s kétségeim vannak. Nem, én sem szeretem a kommunista gyilkosokat, sem a porontyaikat, ahogyan az agyatlan liberálisokat sem, és ezt akkor is vállalom, ha emberileg, magánérintkezésben egyébként türelmesebbnek szükséges lenni. Viszont a te békésnek álcázott mondataid mögött nincs semmi tartalom, Caramel. És nem azért, mert – mint hangsúlyoztad – cigánytelepr?l jöttél és nincs érettségid (ez tényleg senkit nem érdekel), hanem egyszer?en azért, mert szamárságokat beszélsz.

Vagy ti tényleg elhiszitek, drága Caramel, hogy az utópiátok valósággá n?het? Komolyan elhiszed, hogy ha a színpadról erkölcsileg simogató mondatokat préselsz ki magadból, mindenki más majd szépen összeborul az ellenfeleivel? Nekem úgy t?nik, mintha a világ sem értené az új békehimnuszt.

Németországban akkora a szeretet, hogy iszlamista gyilkosok naponta vadásznak le németeket a saját hazájukban, valamint éppen be akarnak tiltani egy demokratikusan m?köd?, nagy társadalmi támogatottságú pártot, pusztán azért, mert nem szeretik. Franciaországban sok százezres, milliós külvárosi lakótelepek vonták ki magukat az általános szeretet alól. Amerikában akkora a szeretet, hogy fekete keretlegények, hiszterizált feministák, fiúkból lett lányok igyekeztek kivezetni az államot a maga hatásköreib?l – mostanáig –, nem mellesleg a polgárok magánéletébe is diktatórikus módon beleavatkoztak nap mint nap.

Ezekr?l hallottál-e, Caramel? Gondolom, nem, ezért hoztad szóba ügyesen a „melegeket”, amivel persze azonnal felfedted, hogy a nagy szeretetdózisod meddig, kikre és miért terjed ki.

Sem neked, sem a Quimbynek, sem a Halott Pénznek nincs joga a panaszra, hiszen kasszát robbantottatok a „Fidesz-diktatúra” másfél évtizedében, hívnak, keresnek benneteket, felléphettek, kifizetik a produkciótokat. Szemben azokkal a zenészekkel és zenekarokkal, akik és amelyek történetesen nemzeti elkötelezettséggel – és ugyanolyan tudással, színvonallal, amivel ti is rendelkeztek – nem álmodhatnak arról, ami nektek már réges-régen sikerült.

Ezt nem azért szegezem neked, mert bántani akarnálak, nyilván sokan szeretik, ahogyan énekelsz – csak a következ? fejezet a szeretethimnusz után nehogy love, love, lóvé legyen!

Minden zenész, színész, olimpiai bajnok a teljes szakmai és emberi hírnevét teszi kockára, amikor politikai véleményt fogalmaz meg. Darvas Ivántól Pécsi Ildikón át Bánffy Györgyig hosszan sorolhatnám a neveket, de a Szörényi–Bródy kett?s, Kovács Ákos, Gyarmati Dezs? vagy Alföldi Róbert is nyilvánvalóan tudta, mire vállalkozik, amikor közéleti véleményt mondott.

Akad olyan bels? kényszer, amikor az ember úgy érzi, nem hallgathat, persze. F?leg diktatúra idején vagy átmeneti korban. Azonban azzal is tisztában kell lenni, hogy az illet? m?vész vagy sportoló, egyszóval az, akit mindaddig az egész nemzet általános szeretete övezett (valahogy úgy Caramel módra), azonnal lefelezi követ?i táborát, amint színt vall.

Van, aki bátran beleáll ebbe, van, aki nem.

Egyszer meghívtam a Polgárok Házába egy neves m?vészt, hogy beszélgessünk, mire ? azt válaszolta, hogy jól ismer engem, szeretettel üdvözöl és sok sikert kíván, de a közönsége miatt nem teheti meg, hogy kormányról és ellenzékr?l nyilvánosan beszélgessen velem. Megértettem, s?t elfogadtam, hogy a zene, a vers vagy éppen a hátúszás nem arra való, hogy megosszuk az embereket, és ma már nem is vezetek ilyen beszélgetéseket. Csakhogy

amir?l Caramel és a többiek beszélnek: kristálytiszta politika. Akkor is, ha szegénykéim azt hiszik, hogy éppen az ellen szólnak. Valójában nem lesz, mert nem lehet olyan világ, ahol baloldaliak és jobboldaliak ugyanolyan felh?tlen jókedvvel bográcsoznak, piálnak és hangoskodnak együtt, mint ha az ember a hozzá hasonlókkal, a barátaival lenne együtt.

Ha ezt valaki nem fogja fel, nem érti meg, hogy a politika nélküli térben sok minden jól m?ködik, de kizárt dolog, hogy ebben az országban (vagy bárhol máshol) ne ütköztessünk közéleti véleményeket pusztán azért, mert valaki err?l szövegel a színpadon, akkor sok mást sem fog fel a saját és közös életünkr?l. Akkor az illet? hiába lép a politikai mez?be, gyorsan megégeti magát.

Egyébként pedig zenélnie kellene annak, aki ahhoz ért. És úsznia, futnia, labdát rúgnia a másiknak. Vagy éppen

szavalnia, színházban, filmben játszania. Abban kéne leginkább nyomot hagyni, amire teremtettünk, és azon az úton haladjunk, amelyre kedvtelésb?l, kíváncsiságból vagy más okból magunk léptünk rá. Néhányan azonban, akik egyébként nem is politikusok, balga módon mégis azt hiszik, hogy átlátják a káoszt. Merít?kanállal máris a bográcsköré settenkednek egy kis jutalomfalatért, mint ez a szerencsétlen Nagy Ervin.

Be kellene fejezni a politizálást, ha csak hülyeségeket tudtok mondani. Ha azonban valóban eredeti, épít?, megvalósítható terveitek vannak, a megfelel? fórumon el?vezethetitek, mint bárki más.

De abból elég volt, hogy valakinek a politikai véleményét csak azért, mert szépen énekel, jókép? gyerek vagy jó csaj, esetleg gyorsan fut és jól rúgja be a szögletet, szentírásként kezeljük – nem szabad. A politikát alakítsák inkább a politikusok, mi szavazzunk, amikor kell, azonkívül pedig igyekezzünk normálisan élni, tisztelni a másik embert.

Ha újságírónak születtünk, ne küldjünk el mindenkit az anyjába (bár igyekeztem elkerülni ezt, egyszer-kétszer túll?ttem a célon, ma viszont már ?szintén sajnálom). Vagyis ne pusztán indulatot szítsunk, viszont igyekezzünk emelni valamit szegény hazánkon. De ehhez tisztánlátás és tudás szükséges. Nem elég jókat mondani, illene olykor használati utasítást is mellékelni. Vagy egyszer?en csak jót tenni, énekelni, szögletet rúgni, ha már ahhoz ért az alkalmi szónok. Nagy dolog az, amiben képességet szerzünk, felesleges lerontani mindent ostoba beszólásokkal.

Aki idáig eljut, és bölcsebben él, az magával, másokkal is a legjobbat teszi, így befutja Isten által elrendelt pályáját. És akkor majd nem szól népszer? m?vészként, mások példaképeként a színpadról, imigyen: ezek a „f…szfejek annyit tanultak meg a kib…szott Oxfordon, hogy kell megosztani az embereket”. Ezt mint református testvéred is ?szintén a figyelmedbe ajánlom, Caramel. Nem azért, mert erkölcsileg szónokolnék a szeretetr?l, hanem éppen ellenkez?leg: a józan ész alapján. Ez a stílus egyszer?en nem méltó hozzád, ahogyan nem méltó egyikünkhöz sem.

Szentesi-Zöldi László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló